

TRGOVAČKI SUD U SPLITU

Sukoišanska 6
21 000 Split

Na poslovni broj: St-534/2019

Zagreb, 17.11.2020. godine

Stečajna pravna stvar:

STEČAJNI DUŽNIK:

MORE BRODOVI d.d. u stečaju, Dugopolje, Bana Josipa Jelačića 25b, OIB: 28518340284, sada zastupano po stečajnom upravitelju Deanu Prelević iz Splita, Gundulićeva 22, OIB: 10098946497

PODNOŠITELJI ŽALBE:

I. STIM CONSULTING d.o.o., Zagreb, Trnsko 47A, OIB: 59072878110;
II. ORION NAUTIKA d.o.o., Zagreb, Barčev trg 13, OIB: 40722219627;
III. A-MORE YAHTS d.o.o., Zagreb, Ribnjak 14, OIB: 44800651850;
svi zastupani po punomoćnici Martini Gajski, odvjetnici iz Gajski, Grlić, Prka i Partneri, odvjetničkog društva d.o.o. sa sjedištem u Zagrebu, Ribnjak 12-14.

Ž A L B A

Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske protiv Rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu od dana 02.11.2020. godine u predmetu broj gornji

1x putem e-komunikacije i 3x poštom preporučeno

I. U gore navedenoj stečajnoj pravnoj stvari dana 02.11.2020. godine doneseno je Rješenje kojim se u toč I. utvrđuju tražbine višeg isplatnog reda, u toč. II. su navedene osporene tražbine vjerovnika, ovdje podnositelja žalbe, te se u toč. III. vjerovnici osporenih tražbina, ovdje podnositelji žalbe, upućuju na pokretanje parničnog postupka protiv stečajnog dužnika (u daljnjem tekstu: Rješenje).

Dokaz:

- Uvid u ovosudni spis.

II. Temeljem članka 10. SZ-a u stečajnom postupku na odgovarajući se način primjenjuju odredbe Zakona o parničnom postupku (S.l. 4/77, 36/1977, 6/1980, 36/1980, 43/1982, 69/1982, 58/1984, 74/1987, 57/1989, 20/1990, 35/1991, N.N. 53/1991, 91/1992, 112/1999, 88/2001, 117/2003,

88/2005, 2/2007, 84/2008, 123/2008, 57/2011, 148/2011, 25/13, 89/14, 70/19), (nadalje u tekstu: ZPP).

Nastavno na navedeno, podnositelji žalbe u otvorenom zakonskom roku, temeljem odredbe 19. SZ-a, ulažu žalbu protiv gore navedenog Rješenja zbog svih ZPP-om predviđenih žalbenih razloga.

Na ispitnom ročištu održanom dana 23.10.2020. godine stečajni vjerovnik Quintin Oliver Fowler koji je osporio tražbine ovdje podnositelja žalbe, a na ročištu zastupan po zamjeniku punomoćnika, naveo je da „***u ovom trenutku***“ osporava tražbine te da „***traži od stečajnog upravitelja da mu se omogući uvid u svu dostupnu moguću stečajnu dokumentaciju vezanu za ovu tražbinu***“. Navedeno se može utvrditi iz Zapisnika s održanog ročišta (str. 4. Zapisnika).

Dakle, navedeni vjerovnik nije konačno i definitivno osporio tražbine vjerovnika, nego privremeno i uvjetno, dok ne izvrši uvid u traženu dokumentaciju. Po mišljenju podnositelja žalbe, Sud je u konkretnoj situaciji, uzevši u obzir način na koji je stečajni vjerovnik osporio tražbine, trebao odgoditi ispitno ročište ili barem odgoditi donošenje odluke o upućivanju u parnicu dok se stečajni vjerovnik koji je osporio tražbine podnositelja žalbe nedvosmisleno ne izjasni je li osporavanje konačno i bezuvjetno.

Odgoda ispitnog ročišta bi bila i u skladu s čl. 260. st. 3. SZ-a prema kojem se tražbine osporene od strane stečajnog upravitelja ili kojeg od stečajnih vjerovnika moraju posebno raspraviti, a rasprava ima smisla ako stečajni vjerovnik osporavatelj ima jasan i nedvojben stav oko osporavanja koji nije podlozan još nekim dodatnim provjerama. U suprotnom, ova odredba ima samo funkciju protokolarnog karaktera u kojem stečajni vjerovnik osporavatelj navede da načelno osporava, a stečajni vjerovnik kojemu je tražbina osporena navede da otklanja osporavanje i ostane kod svoje tražbine. To zasigurno nije bila intencija zakonodavca.

Parnični postupak iziskuje značajne troškove za obje stranke postupka, stoga bi Sud trebao upućivati u parnicu samo onda kada je to doista i potrebno, odnosno kada su nedvojbeno ostvareni svi zakonski preduvjeti za isto.

Slijedom navedenog, prvostupanjski Sud je, po mišljenju podnositelja žalbe, preuranjeno donio svoju odluku upućivanju u parnicu, a moguće i odluku o osporenim tražbinama, slijedom čega se iste ukazuju kao nezakonite, odnosno toč. II. i III. pobijanog Rješenja.

Nadalje, podnositelji žalbe drže dvojbenim koga je Sud uopće trebao uputiti u parnični postupak, budući da odredba čl. 266. SZ-a nije sasvim jasno precizirana, odnosno u njoj se navodi se da na parnicu upućuje stečajni vjerovnik, ali ne i precizno koji, stečajni vjerovnik osporavatelj ili stečajni vjerovnik kojemu je osporena tražbina, slijedom čega podnositelji žalbe ukazuju i na tu manjkavost same odredbe SZ-a, odnosno njene primjene u konkretnom slučaju.

Sud u obrazloženju nije naveo da je izvršio uvid u pravne osnove potraživanja stečajnih vjerovnika (ugovori) kako bi utvrdio nalazi li se u njima eventualno ovršna klauzula, a u kontekstu primjene čl. 266. SZ-a, niti je o tome posebno tražio izjašnjenje od strane stečajnih vjerovnika kojima su tražbine osporene.

Završno, ispitno i izvještajno ročište je sazvano Zaključkom suda od 12.10.2020. godine, te je isti dan objavljeno na e-Oglasnoj ploči suda. Dostava Zaključka strankama se smatra izvršenom osmi dan nakon objave što bi onda bilo 20.10.2020. godine (čl. 12. SZ-a). Od 20.10.2020. godine kada se ima smatrati da je poziv uredno dostavljen pa do dana održavanja ročišta 23.10.2020. godine nije prošlo najmanje osam dana (analogna primjena odredbe čl. 286. ZPP-a).

Moguće je da bi stečajni vjerovnik osporavatelj izvršio uvid u svu potrebnu dokumentaciju kod stečajnog upravitelja da je imao više raspoloživih dana do dana održavanja ročišta, pa do osporavanja možda ne bi niti došlo.

Dokaz:

- Uvid u ovosudski spis.

Upućuje se nadležni drugostupanjski Sud utvrditi i jesu li se dogodile povrede odredbi stečajnog postupka na koje sud pazi po službenoj dužnosti.

III. Slijedom svih gornjih navoda, ističe se kako je pobijano rješenje u cijelosti neosnovano, pa se s obzirom na navedeno predlaže drugostupanjskom sudu ukinuti pobijano rješenje i vratiti predmet na ponovno odlučivanje prvostupanjskom sudu.

Podnositelji žalbe, po punomoćniku: